

(İ)YILKI 8-ci sahifədə)

Can golir daş sənki, rul dolanır havada,
Düşüncədi, xoysılo sənən döñən aradı;
"Burda cansız həndədi, dəsiñ sanın gördüyüün.
Axtar məni sahibsiz astır yurda, yuvadı".

Dostum səssiz sükütlə bir torosdu dayanır,
Burda həsrəli gözər neçə rəngə boyanır...
Anib doğma Laçın, Ağdamı yada salır,
Şahzadə Əkbərin di gəzlərinde yas yanır.

Salam olsun ruhuna, Kamran omni sonin do,
Mon özünü görürəm her nəsil dənəməndi.
Yasayır har bir cıçığın, yasayır müdrikliyin
Yas, Rüstəm, Yelmañra, sənəbək Əkməndidə.

Bu zirvədən baxıram golocuk nəsilərə,
Qarabağda gül aqan gülərəs fislərə.
Üz tuturam zamanının düz keçən
Əshini diyəşəyim - kökündən oşilərə.

Salam novom Alur boy, salam özizim Gündüz,
Hoyatlığı, dorüd, birca yol var; doğu, düz.
Bu dəstəndən añaqlar, qaramış meni düşüsün
Siz aparn işığı, gündüz olsun yolumuz.

Heyat ağrı-acıdan çıçıklar dərdi məno,
Taleçim rova gördü, batmanla dərdi məno.
Usanmadım, bezmədin, hor dərdi iħəbtildim
Bu dərsələri ustədlər yol boyu verdi məno.

Həqiqətdən don biydim, alib geyən olmadı,
Yol üçündüm, iz aćıdm - džud - deyən olmadı.
Məno qaldı ağrısi Kışvari çökən dərdin
Sözüm dərələri yarardı, gürüb, öyen olmadı.

Dəli könül, divanəson, ad aldin,
Xosta Qasıim ocağından od aldin.
Məcnun bulşağından idiyin, sudan
Kamina yetməyə bir mürəd aldin.

Yaxşı yarımadı yarı Aşqadan,
Üzüldü elli, vari Aşqadan.
Hüseyin Kürdəğlu omanot qoydu,
"Seçmə hayatılar" - Sarı Aşqadan.

Xələfli ruhuna kolam göndərər,
Dördlük sarayında qalam - göndərər.
Balaca "Ayınənin nəğmələri-ni,
Oxuyan balalar salam göndərər.

Dedi ki, ilk andım sözədi, getdi.
"Min bir bayatı-ni" gözdi getdi.
Dördlük sarayının sütunlarına
Sözi kərcip-kərcip bəzdi getdi.

İsədan, Məsədan bir boy karvanı,
Qırılmaz - üzülməz bu soy karvanı.
Bir gün do sevinir Kürdəğlu ruhu
Laçına yol atar bir "Toy karvanı".

«Çıçık tabəssümü», gözündən öpdürüm,
Torpağından öpdürüm, təzəndən öpdürüm.
Sənətən adına kitab bağlayır,
Ustad Qəzənforin sözdəndən öpdürüm.

Özü beynilərə saf tum ekardı,
Düñənce, düñənce ağ yol cokordi.
"Ulama, Boz Qurdum"; desə de şair
Boz Qurdun səsindən həsrət çökardı.

Hor gülün, çıçeyin öz nəfəsi var,
Ətri, rayılışı, cəzibəsi var.

HƏSRƏTIM GÖZƏN YERƏR

Dördlüklə sarayıñ qurub tikindən,
Ustdəla homdəmən yaxındən, gəndən.
Ruhumda Kürdəğlu cınarı bitib.
Şairi ilə difo gördüüm gündən.

Gələsə də szəbdən sözün qisməni,
Nədən ösřigəməz tənə, töhməti.
Hor güli şərə bard, bəhərdi
Sözün çəmənində bıtsə zohməti.

Bir dəfə gəynayib daşaq da bəsdi,
Aşırımdan keçip aşaq da bəsdi.
Hüseyin Kürdəğləndən bizo pay çəsa.
Dördlüklə zəmənsindən başaq da bəsdi.

Axdı varlığında Kürdəğlu qanı,
Dördlüklə bozlaşdırı Azərbaycanı.
Ustdə memar oldı, mən kərpic verdim
Buğdu doğru sözüm-sözümüz canı.

Yaman qarışmışdı halim bu soher,
Toklikdən qolbının boğurdur qoher.
Dördlüklə çəmənino gəzər eylədim;
Dedim ki, halimə çəkər bi torəh.

Baxdım yərində, üfüq yanındı,
Bələk, üfüq məni oda sanırdı;
Xayalim göylərde qanad çalırdı
Göylərin sinəsi alovlanırdı.

Yalanın olindən ola bir aman,
Məni dətanı doğrular bir zəman.
Həqiqət də solar, külək sovrar,
Doğru söz deməyə qalmasa guman.

Yerindəm üzü dağlara
Yolum göynəyo-göynəyo.

Bülbül könlüm gəncə yandı,
Qalıdı həsrət dincə yandı.
Su kosıldı, qırçıq yandı,
Gülüm göynəyo-göynəyo.

Bəxtin üzü yaman döndü,
Getdi ümidi, guman döndü.
Ocağım qaralı, sondı
Külüm göynəyo-göynəyo.

Dərdin dağına, gozine,
Xələfli çoxca, gozine.
Ömür verdim avozına
İlim göynəyo-göynəyo.

Xəyalı odlara salar şairi,
Açı xatırlalar dalar şairi.
Pəri Çinqılında ağ donlu mələk
Çekər ovsununa alar şairi.

Dardini yetir məna,
Əmanat - ötür məna;
Özün görələk dəmən,
Qəməni getir məna.

TƏZƏ YARA GÖYNƏMİ

Yurdun ağrılıarı özəb diliidi,
Aynılıq dastanı - Ezop diliidi.
Zəməna, dövrənələn oxuyan.
Yaza bilsəm, elə qozb diliidi.

Yanırın, közümün gəlhagolidi,
Hünərin, dözmən gəlhagolidi.

BIR AYRILIQ ODU VAR...

ŞAİR HÜSEYN KÜRDOĞLUNUN XATIRƏSİNƏ POEMA-EPOS

Bizi bu dünyaya çəkib baglayan
«Qaya çıçıkları», «Durna səsi» var.

Küküklər sovrur ocağı, külü.
Qorfların külündən qışlıq gülü.
Şairin varlığı, ruhu sal qaya,
Dördlüklər qayanın çıçığı, gülü.

Qaya çıçıkları dərirəm bir-bir.
Dəbi sinəm üstü sarıram bir-bir.
Hor dördlikli dildim Durna səsidi,
Şəhər küləyinə verirəm bir-bir.

Laçın bulquları ağlayar yeno,
Gün doğa üfüqü dağlərə yeno;
Ruhumdan işçər gələn nəsillər,
Bir şeir bulğa çağlayara yeno.

Dimid dərdlerini qana-qana yaz,
Şigallə tellərin, sona-sona yaz.
Hüseyin Kürdəğlunun közü inciyər,
Xələfli, sənəsən yana-yana yaz.

Qəlbimda qalbinin teli göynəyər,
Tellərə mizrabdı - ali göynəyər.
Ruhumdan çağlayan Arax baxıb
Hüseyin Kürdəğlunun dili göynəyər.

«Yixsin qarışsından Araz barın,
Yeyək Kür barı tək Arax barın...
Küdəfən üstü müğən oxuyum
Sahillər dirləsin Araxbarın».

Misralar şairin Voton səsidi,
Dərdlərin içində iton səsidi.

Sinəsi yaralı Azərbaycanın

Şairin qolbində biton səsidi.

Votonə sevgidən bolgisi vardi,
Gümnələr içində balkası vardi.
Hüseyin Kürdəğlunun şeirlərinə
Yurdunu quruyan kəlgosi vardi.

Könlü, dördün üzü qoy hala golsin,
Yol əlsən aralar bir bala golsin.
İller ayrılmış - deyib durmusən,
Çağır ayrılmış vüsalə golsin.

Gözələmkəndən gözüm ağa çıxdı, gol,
Dilləndi dördərim caga çıxdı, gol.
Həsrət sinəm üstü bitti, gəyərdi,
Yelləndi «Qızular dəgə çıxı» gol.

Gün çıxdı, gına gəldim,
Yol üstü tina gəldim.
Ustada salam dedim,
"İmana, dino gəldim".

Sözlər doğulursa duyğudan, hissədən,
Təmizlər sinəni qurumdan, hissədən.
Dünyanın nizamı qarışar tamam
Sərraflar seyməş yaşın pisində.

Sevənlər timsali Qayaqovuşan,
Əriməz dərindən dördi sovüşən.
Ağaoğlan özündən aqara qalib,
Bir simars axtarla, təpa yovuşan.

"Yaxşı-Yaman" yana-yana yazılırdı,
Yaxşı adı, yaşıx sənə yaxıldı.
Kamsız esqılı alovunə búkülüb
Dil ocağı, ürek qana yazılırdı.

Ağbulaq dağları Qırıqça aqalar,
Tərşüs dərəsindən yarpıza aqalar.
Sayaş durnımsarı Sən baba da,
Sətindən aytılan yalıqza aqalar.

Dağları həsrətinə sarar çığır,
Həsrət güllərinə dorar, çığır.
Şairin nefəsi dənməs yurda,
Qayalar səs-səsə verər, çığır.

Yandırı Hüseyini Laçın dağları,
Açın burun-burun, açın dağları.
Hor qayyan, hor daşın sözündə, misradı,
Şair keçib səndon - Laçın dağları.

Macnun bulğına yazib ağlayıb,
Eşqin dağlarında azib ağlayıb.
Hər baxşas man şari, gürürəm,
Adını hor daşa qazib ağlayıb.

Dördindən göynəyon birço Göyoçə mən,
Dördi öz içində - dördindən çımon.
Çıxan Sarıdaş deyən Kürdəğlu,
Məcnundu, Leylasi çıçaklı çımon.

Yaş cökər yönüm körən dağlara,
Bu no yoldu gedir bu cür dağlara?
Dağlara bir Məcnun bas deyildimi,
Könlüm havalanıb üçur dağlara.

Gəzdim yaddaşmdan kūsan yerləri,
Ruhumən sərənəkən asın yerləri.
Yığdım birca-birca sözə gotirdim
Könlümən həsrəti gəzən yerləri.

Burda sözü dila tutдум,
Dilim göynəyo-göynəyo.
Qolmamı ol üzədim,
Ölüm göynəyo-göynəyo.

Sinəm üstü yara-yara,
Qəməi, dördi yara-yara.

Aynıq Ağrısı dilə göldikcə,
Deyirəm sözümənən gölhagolidi.

Qəza məni qaralara aparı,
Göynəm-göynəyə yaralara aparı;
Dördlüyün sal üzü çəkib qovnuna,
Qollar məni hərələrə aparı?

Kürdəğləndən yazmaq - soneti yazmaq,
Milli dənəyət - sarvəti yazmaq.
Yazdıqca ağırdın, acıdan keçir,
Dözməni, toparı, heyrot yazmaq.

Oydəm sözümənə qalxın yerindən,
Çağının monalar gölsin dərindən.
Gülləndən añaqlar çəkdikcə məni,
Keçirəm dağların güdüklerindən.

Zili zilo çöküm, bomüm oyansın,
Qəməi esrə düşən damım oyansın.
Bir tufan qoparım dard donizində,
Bəxtim liman - gəmim oyansın.

..Bir uları goldi mono yetdi, hey,
Dördəmin də tozlu güli bitti, hey.
Dedilər hardasan, gol, a Xələfli,
Dostun Sahib Əhəmədöglü getdi, hey.

Bir bad xəbor haray salı, ünlüdi.
Duyğularım səso goldı, dinkədi.
Dilimin ucunda sənə güləsi,
Gözərlərənən yaxla, infidi.

Folək kəsdi ömründən, yaşıdan.
Ayri salı torpaqından, daşdan.
Qara xəbor sinə üstə yeri.
Çaldı manı ürayımın başdan.

Əkində xeyri akordi sözü,
Daşlı atəklərdən tokordi sözü.
Sahibin ovsunca tilşini vardi
İlanı cığra çəkordi sözü.

Cıraq idi - yanın piltə halosı.
Közaridi üriyinən lahosı.
Tutar öz soyundan üzü dənəni.
"Dəfən olunmus tütüy"nın lahosı.

Ölüm kələfəni vaxt arayırıd,
Dərdin şəhətli qışqı taxt arayırıd;
"Yaddas karvan"nda bir qara nərin
Çökümüş taleyinə baxt arayırıd.

(Duvamı var)

Laçinsiz dağların dağıydi sına,
Həsrət yol salmışdı şair köksüne.
Kadəri, ağrını bağırma basıb;
Hərəyi vermişdi "Durna səsi"-nə.

Hər oğul qanı da nurdə sözdən,
Qiyamat qənünə surdu sözündə.
"Hər şəhid - bir nəşən" - deyər do yəno,
Şəhidlik müğəndi, "Şurə" sözündə.

Kama çatmaz yurda həsrət yurdı oğlu,
Ulamasa qənim üsta qurd oğlu.
Duyğuları sózə çəkdi, göndərdi,
Laçın dağlarına Hüseyin Kürdəğlu.

Zaman zokasını öyrə saxlayar,
Alım Kürdəğləndə - deyər, saxlayar.
"Abdülla Qoran poeziyəsi"
Elminin gücündən doyer saxlayar.